

Аналітична записка / О. Маркєєва, О. Поліщук [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.niss.gov.ua/articles/1414/>

4. Про публічні закупівлі: Закон України від 25.12.2015 р. № 922-VIII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://help.vdz.ua/hc/uk/articles/207307775-25-12-2015>

5. Чабан В. Електронні державні закупівлі: на шляху до інтеграції з ЄС / В. Чабан // Юридична Газета. – 2015. – 22 грудня. – № 52 (498). – С. 3.

6. Міщенко О. Особливості проведення торгів у країнах Центральної та Східної Європи / О. Міщенко // Державні закупівлі в Україні. – 2008. – № 7. – С. 32-40.

7. Чорна І. Державний прок'юремент у Японії / І. Чорна // Державні закупівлі в Україні. – 2007. – № 8. – С. 42-45.

УДК 341:004 (043.2)

Альберт А. К., Плужнік О. В., студентки,
Навчально-науковий Інститут комп'ютерних
інформаційних технологій,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Миронець О. М., старший викладач

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ АСПЕКТИ БОРОТЬБИ ЗІ СПАМОМ

Всесвітня мережа Інтернет відкриває доступ до великого масиву інформації, надає можливість спілкуватися на відстані, а також спрощує та значно пришвидшує проведення процесів, що пов'язані з трудовою діяльністю людей. Проте разом з корисною часто на особисті інтернет-скриньки можна отримати інформацію на зразок реклами та спаму. У наші дні вказані вище дані, які масово, без попередньої згоди отримувача на їх одержання, надсилаються за допомогою інтернету, представляють проблему, фактично порушують права та свободи інтернет-користувачів, що обумовлює актуальність її вирішення з юридичної точки зору.

«Спам» являє собою масову розсилку кореспонденції рекламного чи іншого характеру людям, які не висловили бажання її одержувати. Передусім, «спам» стосується рекламних електронних листів. Також вважаються спамом освідчення в коханні на електронну пошту, в чатах, соціальних мережах. Термін «спам» почав вживатися з 1993 року, коли рекламні компанії стали публікувати в групах новин Usenet, дискусійних листах, гостьових книгах повідомлення, що не мають відношення до заданої тематики, або повідомлення, які є прямою рекламою. Способи поширення спамів різні. Наприклад: інтернет, миттєві повідомлення, sms, блоги [1].

Багато країн на сьогодні розвивають власне законодавство у напрямку боротьби зі спамом. Основними принципами, які обов'язково

включаються до вказаного вище характеру нормативно-правових актів є: 1) принцип OPT-IN, який означає, що розсилка інформації не повинна приходити користувачеві, якщо він на неї не підписувався; 2) принцип OPT-OUT, відповідно до якого користувач має завжди мати можливість відписатися від розсилки.

Серед найбільш суворіших законів у сфері боротьби зі спамом варто назвати австралійський Spam Act 2003. Він вимагає обов'язкового надання користувачеві інформації про відправника повідомлення і можливості відписки і забороняє використання програмного забезпечення для збору електронних адрес. Крім того, потрібна попередня згода одержувача. Штрафи за розсилку спаму, визначені в цьому законі, дуже високі і можуть досягати 1,1 млн. австралійських доларів (близько 800 тис. доларів США) за кожен небажаний лист, відправлений на безліч адрес. При цьому в боротьбу зі спамом уряд Австралії активно залучає інтернет-провайдерів, яким наказано виявляти зомбі-комп'ютери в мережах (заражені комп'ютери користувачів, що розсилають шкідливі програми і спам) і допомагати користувачам лікувати інфіковані машини. Крім того, для користувачів створений зручний інструмент для відправлення скарг на спам: досить натиснути одну кнопку, щоб зразок небажаного листа потрапив до державних органів, у завдання яких входить боротьба зі спамерами [2].

Також, заслуговує на увагу антиспамове законодавство Ізраїлю. Після вступу в силу закону щодо боротьби зі спамом у 2008 році ізраїльтяни заробили на позовах 1 мільйон шекелів (близько 266 тис. доларів США). Розсилками «сміттєвої» пошти в більшості випадків займаються не самі рекламодавці, а спеціалізовані компанії, однак особливість ізраїльського закону в тому, що він дозволив вважати спамером не тільки безпосередніх виконавців «сміттєвої розсилки», але і тих, чії контактні дані вказані в листі або чії товари і послуги рекламуються. Вказаний закон також дозволяє рекламодавцям одноразову розсилку своїх пропозицій комерційним фірмам, але не приватним особам. Зважаючи на вказане, більшість ізраїльських компаній серйозно сприйняли загрозу отримання позову з приводу розсилки спаму і стали звертатися до клієнтів за допомогою SMS-повідомлень з проханням отримати дозвіл продовжити розсилку реклами [3]. Тобто, на законодавчому рівні державою було вжито міри по боротьбі за спамом, які також носять і превентивний характер.

Відповідно до «Положення про інтернет-послуги електронної пошти» від 2006 року Китаю навіть при наявності попередньої згоди одержувача рекламна розсилка повинна мати позначку «AD». А згідно з одним із найбільш відомих законів проти спаму – американським CAN-SPAM Act (Controlling the Assault of Non-Solicited Pornography and Marketing Act) незапрошена комерційна розсилка повинна бути відповідним чином

позначена. Покаранням за порушення CAN-SPAM Act може бути у вигляді штрафу і навіть тюремного ув'язнення [2].

У нашій державі також вживаються заходи по боротьбі зі спамом. Наприклад, протягом тривалого часу на території України функціонував управляючий сервер потужної кіберзагрози, що забезпечує координацію розсилки спаму за допомогою взламаних серверів довгого ряду приватних українських та закордонних компаній, заражених шкідливою програмою Linux/Mumblehard, який було ліквідовано Департаментом Кіберполіції України у березні 2016 року [4]. Проте вказаний вище досвід іноземних держав може бути корисним для подальшого формування національного законодавства щодо боротьби зі спамом.

Література

1. Матеріал з Вікіпедії – вільної енциклопедії [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%A1%D0%BF%D0%B0%D0%BC>

2. Гудкова Д. Спам і закон: чим небезпечний спам і чому із ним важко боротись / Д. Гудкова // Finance.UA. – 2010 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://news.finance.ua/ua/news/-/208017/spam-i-zakon-chym-nebezpechnyj-spam-i-chomu-iz-nym-vazhko-borotys>

3. Израильский закон против спавма оказался эффективным: жертвы «почтового мусора» уже отсудили миллион шекелей // Newsru.com Технологии. – 2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://hitech.newsru.com/article/02apr2012/ilantis spam>

4. Поки інші тільки обговорюють боротьбу зі СПАМом, ми ліквідуємо його причини. Операція «Mumblehard» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.cybercrime.gov.ua/16-novosti/72-poki-inshi-tilki-obgovoryuyut-borotbu-zi-spamom-mi-likvidovujemo-jogo-prichini-operatsiya-mumblehard#news>

УДК 179.7; 342.7(043.2)

Атаманчук Т. Р., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Головка С. Г., к.і.н., доцент

ЕВТАНАЗІЯ ТА ПРАВО НА ЖИТТЯ

Життя для людини має найбільшу цінність, а право на життя є передумовою всіх інших її прав. Кожна людина має невід'ємне право на життя і ніхто не може позбавити її цього права [1]. У той час, коли закріплюються міжнародні та національні правові норми, що забезпечують всебічний захист життя та здоров'я людини, на сучасному етапі активно обговорюються проблеми права людини на смерть, зокрема,